

RECENSIE

Peachez indrukwekkend uit de startblokken

Peachez is het verhaal van een wereldvreemde oudere hoogleraar die vlak voor zijn pensioen staat, en de jonge deerne Sarah Peachez die hem in haar web weet te lokken. Tussen beiden ontstaat een e-mailrelatie die zijn verliefdheid opstuwt tot de waanzin die liefde heet.

Tegenstellingen

De tegenstellingen tussen hen kunnen niet groter zijn. De gesofisticeerde geleerde leeft in zijn hoofd en spreekt in zinnen van klassieke schoonheid vol Latijnse citaten. Zijn afgepaste wereld bestaat uit de weg van zijn huis naar de universiteit. De wereld van Sarah omspant de globe. Zij reist als naaktmodel van hot naar her. Haar lichaam is haar handel. Haar hoofd kan nog wel wat bagage gebruiken. En mis-

Scène uit Peachez. FOTO BEN VAN DUIN

schien kan de hoogleraar daarvoor zorgen? Samen zullen ze dan de sterren van de hemel vrijen.....

DOOR JOS PROP

Gezien: Peachez van Ilja Leonard Pfeijffer

Door: Toneelgroep Maastricht

Waar: Maastricht 28/9

Nog te zien: M'richt, 2/10 t/m 6/10 & 9/10 t/m 13/10, Venlo 19/10, Weert 7/11, Roermond 9/11 en Sittard 15/11.

Gevangenis

Regisseur Sluysmans heeft met succes zijn tanden in deze pittige tekst gezet. Als het stuk begint bevindt de hoofdpersoon zich in een gevangenis in Buenos Aires en gaat hij ervan uit dat die plek ook zijn eindbestemming zal zijn. Dit lijntje dat de nieuwsgierigheid wakker

moet houden speelt verder geen dramatische rol in het stuk.

De beide spelers laten subtiel zien wat woorden kunnen aanrichten. Ze typen/mailen hun zinnen (vaak geprojecteerd op de achterwand) en spreken ze uit, maar kijken niet naar elkaar, en raken elkaar ook niet aan. Ze tonen dat ze in woord en gedachte elkaars' digitale nabijheid ervaren. Sarah cirkelt af en toe met verlokken gebaren rond zijn lichaam, om hem rijp te maken voor haar ware bedoelingen.

Maartje van de Wetering speelt die rol subtiel en wisselt knap van stemmingen en emoties. De hoogleraar ontdoet zich gedurende dit gefinancierde verleidingsproces van zijn decorum en komt uiteindelijk terecht in een staat van puberale, bijna kinderlijke hunkering. Zijn leven

valt hem uit handen en doet hem in de gevangenis belanden. Porgy Franssen toont deze 'Werdegang' vol passie en overtuiging tot en met de filosofische berusting in zijn lot.

Liefdesverklaring

In die epiloog verklaart hij zijn liefde voor haar. Die komt erop neer dat zij hem de liefde voor het leven heeft bijgebracht. Of zij echt bestaan heeft of niet, doet daar niets aan af. Zijn projectie heeft haar gecreëerd. Zoals de mens God heeft bedacht. 'Want', zegt hij: 'het is niet God die onze levens verrijkt, maar ons geloof in Hem'.

Het abstracte decor, de uitgekende lichtvariaties en het gitaarspel inclusief de zang van Axl Peleman maken deze indrukwekkende voorstelling af.